

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Barbora Jarošová

Studijní obor: Český jazyk a literatura se zaměřením na vzdělávání
Historie se zaměřením na vzdělávání

Název práce (česky/anglicky): Společensko-historický kontext psychologické prózy Jaroslava Havlíčka a Egona Hostovského

Vedoucí práce: PhDr. Nella Mlsová, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Jan Bílek, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	B
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	C
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	B

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A, B, C, D, E, F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření vedoucího/oponenta práce k antiplagiátorské kontrole: Celková podobnost: 0 %, systém podchytil dvě citace odkazované poznámkou s bibl. údajem.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Vysvětlíte pojem společensko-historický kontext. Není vyhrazen pro širší obsah, než který mu někdy v práci, kde ho např. v kapitole 2.2 naplňuje vývoj psychologie, dáváte?
2. Jaký rozdíl je mezi skutečností a jejím autorským uchopením v krásné literatuře?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Autorka si na základě sympatického zájmu vybrala za téma své vysokoškolské kvalifikační práce analýzu působení společensko-historického kontextu na žánr psychologické prózy především v české literatuře a promítnutí doby do dvou románů od Jaroslava Havlíčka a od Egona Hostovského. Rozsah práce překročil požadované minimum, padesát stran autorka rozvrhla na výklad o psychologické próze v různých kontextech od poslední třetiny předminulého století do druhé světové války (třicet stran) a o Havlíčkovi a jeho Petrolejových lampách a o Hostovském a jeho Žháři (dvacet stran). Další strany tvoří obligátní úvod (s uchopením tématu a jeho ukotvením, vyjádřením cíle, vymezením metod a některých základních pojmů, klasifikací vybrané sekundární literatury), závěr a

seznam tištěných a elektronických zdrojů. Členění seznamu se nepromítává do obsahu.

Autorka má rezervy v orientaci v odborném stylu, v poznámkovém aparátu například: Hned v první poznámce nejasně uvádí dvojitý stránkový rozsah (s. 8) a užití pozn. č. 1 a 2 není zcela funkční, šlo by uvést v poznámce jediné s indexem za větou, stejně tak u pozn. č. 40 a 41. Při užití tamtéž mělo toto být i v pozn. č. 4. Nedůslednost je v kolísání čárky či tečky za vrocením před stránkovým rozsahem, přičemž čárka je mezi rokem a malým s patřičná (pozn. č. 4 a 5). V pozn. č. 6 schází stránkový rozsah. Kolísá umístění stran v bibliografickém údaji, jeho většinové umístění není patřičné. Zkrácené citace vyznačené [...] nejsou ukončeny, měla by být tečka (s. 14, 15). V pozn. č. 6 a 65 je do práce zaváděn odlišný bibliografický úzus. Zavedená kurzíva v názvu děl není dodržena v seznamu u Schwartzovy knihy (s. 52). Autorka hojně odkazuje.

Uchopení tématu, výběr zdrojů a práce s nimi, proniknutí a výklad v druhé části práce jsou odpovídající. Třetí část mohla být promyšlenější. I propojení „velkých“ a „osobních“ dějin je u krásné literatury fikční konstrukt. Někde mohla autorka přejít k vlastnímu samostatnému výkladu, např. „Kárník uvádí, že podle předobrazu ruského socialismu se v československé politice v roce 1921 zrodila komunistická strana.“ (s. 25); „*Velké dějiny zemí Koruny české* zmiňují, že česká společnost byla s okupací velmi nespokojená a v důsledku toho se stále více projevovala protiněmecky,“ (s. 27). Někde se opakuje (s. 31 až 33). Čtenáři nebude jasné, proč trvání habsburské monarchie vymezuje 51 lety (s. 24). Pro zjištění reálie by bylo patřičné užití jiných zdrojů (s. 34, pozn. č. 122). Diskutabilní se jeví použití pojmu „společensko-historický kontext“ pro vyjádření vývoje oborů psychologie a psychiatrie v kapitole 2.2 a uměleckých a filozofických směrů v kapitole 2.3. Patřičné je jeho užití v kapitole 2.4.

Formulační a jazykové nesrovnalosti jsou drobnější (např. s. 16 „Literaturu Schwartz však chápe“; s. 19 „Vojáci s podobnými problémy se rovnou po válce nedokázali adaptovat na běžný život“; s. 26 „Její dopady byly patrné v zemědělství a průmyslu, odrazily se také v lidské psychice a v počtu nezaměstnaných.“; s. 30 „je kladen důraz, aby“; s. 30 „Havlíček se věnoval četbě a společenským hrám“; s. 32 „Štěpánky životní cesta“; s. 36 „Anna, Štěpky matka, pro to“; s. 39 „V noci z 20. a 21. února“; s. 42 „po vzoru matčiny minulosti“). V menší míře se najdou věci pro redakci a korekturu (např. s. 16 „konce19.“; s. 19 „zůstali poznamenání“; s. 26 „1930-1935“; s. 27 „Vladimíra Neffa a jeho díla“; s. 28 „Tragická stránka válka“; s. 34 „Dále vypravěče zmiňuje“; s. 41 „Spisovatel se v letech 1946–1949 se do“; 49 „Do Hostovského *Žháře* je společensko-historický kontext rovněž zahrnut, nýbrž není na první pohled patrný.“).

Předložená práce se zabývá zajímavým tématem, je strukturovaná, pilně pracuje se sekundární literaturou a snaží se o vlastní analýzu, kterou by autorka mohla rozpracovat v práci diplomové.

Datum a podpis oponenta práce:

7. 5. 2021

Jan Bílek